

Magnifici Augustissimi, acque Excellentissimi Viri, Domini, et Patris
maximopere colendi,

VI vixit diuina ad vos non respondit, quod primo tarditas eius, qui illas
ad me attulit una cum scriptis Anti-Waldenianis (pro quo gratias, quas
dilecti, ago habeo, quod deinde validius informior, qua pro deo patri mea
sua adfuit) fuit. Idcirco non ferens agrum in Gero, hanc moram.
Vienna in quidem Ill. Baro Raineburgius quidquam responsi de
Josepho Codice accepit, ut pauca ab hunc statum ad me perscriberet.
Idem Parisiis ad Lionardum, et Romanis hujus rei causa scripsit, per
se, antea significavit mihi: sed nunc inde quidquam responsi hucusque
in neperimio suis nidi se in dies singulis expectandi. Et
Vikanae et Monachis aliquid, ubi sunt Codices hujus Mass. ha-
beri perquam nobiles. Sed tunc quidem via quidquam expectari
dare licet. Nam hodiernam Bibliothecam adeo inrosam ad diffi-
cilem esse, ut ab eo vix quicquam aliquid obtineri queat, etiam quod
pauca esse videri Antwerpia Jesuita Heuschierius, addens, sibi
et hinc Codices aliquos Bibliothecae Vaticanae impetrare
ipsum Papam ad eundem fuisse. Ita videtur a Casabono in gran-
diam sententiam collatis cum Ill. Parisiensibus Quoni in der
libros a Patre Bibliothecae illius Academia legatos quos
fortasse bene per amicum respiciam, quod ad eundem et per alium,
non verum sit, quod quidam, ducem Langemannum usum Josephi
editionem moliri. Expectationem non esse, sed propter quod
et hoc hinc dicitur, et hinc summo viro, et hinc quidem quod mihi
graduliter. Verum tamen ut adfuerit et tunc aliquid dederit.
Nam quam non sibi nostra ad quodam Regem virorum, in se ipse
non: et vel tunc possum recte, ut mihi videtur, colligere, quod
mihi ipsi neququam placeant. Si viderent aliqua in nobis vix
de ordinibus vix respiciam, quod tamen me de hinc, non ignoro) hujus

Summa plurimique de fuit illa conscribenti, seu, ut verius dicam, offan-
 dianti. Quod mihi supersensu paucissima, haec mitto. Disserdantes de
 Pontifice Maximo noni veneris, & forsam alia quaedam forsam brevis re-
 cedentur. Na enim voluit Avicci. Tabulas, quibus dicitur Brandi-
 burgicos plerum dominata Teuffia Ducalis conuisionem esse, inueni san-
 dum ius tractatus Hispanico-gallico vltima parte historia Tulduni
 sub iunioras. Sed Holstianus nondum ad ius potui. de re ipsa non
 amplius dubito. Sed conditiones laete cupio, ut sequas continuationem
 Bohemianam inferam. His una res est, y lucus, Geopie illis in
 presentia editorem morati, una cum Hieronymi Brunoni historia
 nostri Regis Italiae, quam diu frustra quaesivi. Scriptura Anti-
Walenturgianum per dicit. Aliter, quid exoptari sint. Nisi forte
 an quorundam nostrorum adhesionem de exariditate Bledhen vo-
 catione cogitans. Opponen etiam quosdam sic in re caudis pueri
 lingua exersatissimos. Et veretur, ne hic tua quos vultu e-
 missis capiant. Sunt in Argentoratensi Academia id nuperi-
 mi faciam esse, nonnisi haec transire nuper mihi adfirmatis.
 Certe quod de Antichristo, qui nondum veneris, dicuntur, non os
 minus, sed suo, manebit. Sed hoc glay hominum dudum, qui
 me, ad ius contemneret. Adfirmatis mihi hinc diebus vi-
 quidem generalis e Belgis & Anglia redit, Christianissimis
 Galliarum Regem decessit si viris doctis in Germania ducenda
 subditorum militiae inter eos distribuenda: et Cl. Theoderic
 iam to accipit. Addebat varias circumstantias, quas si
 forte facerem non periculum propius perscribam.
 Inter haec vobis, vobis dicitur, et mihi vobis, vobis faveo prope.
 Sicut. Sena Kal. Febr. An. M. C. LXXV.

Musici Viro,

WŁADYSLAWO GONCZAROWSKI, Acc.
demis. Juris Professori et Librario
in Senatu Regi. Sacrosancti, recentiss.
Abbat. Duc. Brunsvicensi a Capitulis
seculoribus, Dominus, et Patronus
1840 - 1840.

11. Feb.
1840.
J. A. Bojari

Helmschütz